

РЕШЕНИЕ

№ 6738

гр. София, 29.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **471** по описа за **2024** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Р. Р. К., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място], ул. "131" № 2А, вх. А, ет. 1, ап. 3 чрез адв К. П. срещу решение от 29.11.2023 г. постановено по НАХД № 8260 по описа за 2022 година на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 103 състав, с което е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, серия К № 5930864, издаден от СДВР - МВР, с който на Р. Р. К. като законен представител на фирма „Р и А КРЪСТЕВИ“ ЕООД, на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 400.00 /четиристотин/ лева, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон. Твърди се, че никъде в ЕФ не е посочено, че е налице управление на МПС. Предвид това твърди липсва описание на нарушението - управление на лек автомобил с превишена скорост от .....км/ч, при ограничение от .... км/ч. 2. В обжалвания ЕФ не можело да се изясни ясно и недвусмислено каква е била волята на наказващия орган, т. е. кое е санкционираното лице доколкото в

обстоятелствената част на фиша за собственик на процесното МПС и ползвател е посочен - Р. Р. К. - законен представител на „Р и А К.“ ЕООД. В случая обаче Р. Р. К. не е собственик на процесното МПС, а собственик е „Р и А Кръстеви“ ЕООД. От така записаното не става ясно на кого е наложена санкцията - на физическото лице - Р. Р. К. или на представляваното от него юридическо лице „Р и А Кръстеви“ ЕООД. По тези съображения се моли се за отмяна на обжалваното решение, с което да бъде отменено издаденият електронен фиш серия К К № 5930864 г. по описа на Столична дирекция на вътрешните работи при Министерство на вътрешните работи.

В съдебно заседание касаторът редовно призован не се явява лично, не се представлява. По делото е депозирано становище от страна на процесуалния представител на жалбоподателя адв. П., с което се поддържа жалбата. Претендира разноски, съобразно списък на разноските.

Ответникът по касация, редовно призован, не се представлява. В депозираните по делото писмени бележки е изразил становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира разноски, а в случай, че от страна на касатора се претендират разноски за адвокатско възнаграждение, прави възражение за прекомерност.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, Х. касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира обжалваното съдебно решение за валидно, допустимо и правилно.

С обжалвания съдебен акт съдът е потвърдил електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, серия К № 5930864, издаден от СДВР - МВР, с който на Р. Р. К. като законен представител на фирма „Р и А КРЪСТЕВИ“ ЕООД, на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 400.00 /четирисотин/ лева, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

За да постанови този резултат съдът след преценка в съвкупност на събраните по делото доказателства, от правна страна е приел, че оспореният електронен документ притежава изискуемите задължителни реквизити, в съответствие с нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, като и установил, че Р. Р. К. като законен представител на фирма „Р и А КРЪСТЕВИ“ ЕООД, е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, изразяващо се в нарушение на правилата за максимално допустимата скорост на движение при управление на МПС в населено място по смисъла на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, тъй като управлявайки процесния автомобил със скорост от 82 км/ч, при ограничение на скоростта от 50км/ч, касаторът е

превишил максимално допустимата скорост с 32 км/ч.

Решението е правилно и законосъобразно, съответно на материалния закон и постановено без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила по аргументите изложени в него.

Не са налице наведените в жалбата касационни основания.

Изводите на първоинстанционния съд за доказаност на нарушението и за липса на процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство кореспондират на установената правилно фактическа обстановка се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, като същите са в съответствие с материалния закон и събраните по делото доказателства.

Обжалваният електронен фиш съдържа предвидените в чл. 189, ал. 4 ЗДвП реквизити: посочени са териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, а именно СДВР, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът и сметката на доброволното ѝ заплащане. В случая разпоредбата на чл. 54 ЗАНН, уреждаща реквизитите на наказателното постановление, не е приложима, тъй като чл. 189, ал. 4 ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС при нарушения, установени и заснети с техническо средство, в отсъствието на контролен орган. Макар и нормата на чл. 189, ал. 11 ЗДвП да предвижда, че електронният фиш е своеобразен аналог на наказателно постановление, това важи единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Законодателят не е предвидил пълно приравняване между електронния фиш и наказателното постановление нито по отношение на съдържанието им /предвид реквизитите, установени в чл. 189, ал. 4 ЗДвП/, нито във връзка с процедурата по съставянето им. Ето защо сроковете по чл. 34 ЗАНН в конкретната хипотеза са неприложими. Те регламентират сроковете за съставяне на АУАН и за издаване на наказателно постановление, а електронният фиш не е нито едното, нито другото. Законната препратка на чл. 189, ал. 14 ЗДвП към разпоредбите на ЗАНН е приложима единствено за неуредените в ЗДвП случаи по съставянето на актовете, издаването и обжалването на наказателните постановления и по изпълнението на наложените наказания. Електронните фишове и съкратената процедура, по която същите се издават, остават извън обхвата на препращащата норма.

Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган, на нарушителя се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Легалната дефиниция на понятието „електронен фиш“ се съдържа в § 1 от ДР на ЗАНН, възпроизведена и в § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП. Електронният фиш е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства.

Във връзка релевиращия касационен довод относно липсата на изрично отбелязване във фиша на признака „управление на МПС“, касационният състав споделя изложеното от въззивния съд и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК препраща към мотивите му. Безспорно е установено от кредитираните по делото доказателства, че на посочените в електронния фиш дата, час и място с автоматизирано техническо

средство тип С. М2 № MD 1193 е било заснето именно управление на процесния лек автомобил марка „БМВ 750 ЛИ Х Д.“, с рег. [рег.номер на МПС] , със скорост от 82 км/ч. (преди отчитане на толеранс от 3 км/час) при ограничение от 50 км/ч., валидно за населено място, поради което правилно е прието от обективна страна за нарушене разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Правилни и законосъобразни са и изводите на СРС относно идентификацията на санкционираното лице. Нормата на чл. 182 ЗДвП, уреждаща хипотезата на извършено нарушение при управление на моторно превозно средство чрез превишаване на разрешената скорост, възлага отговорността на водача, който извършва и действията по управлението. Доколкото водачът на превозното средство в много случаи не съвпада със собственика или собствеността принадлежи на юридическо лице, за да постигне целта на закона и регулира движението по пътищата, засягащо обществени отношения с особено висока значимост за живота и здравето на хората, законодателят предвижда специалната отговорност на собственика на превозното средство в хипотеза на оборима презумпция или наред с тази на водача на превозното средство - чл. 187 и чл. 188 ЗДвП.

Разпоредбата на чл. 188, ал. 2 ЗДвП предвижда санкцията за нарушение на същия закон, извършено с автомобил, собственост на юридическо лице, да бъде наложена на законен представител на дружеството, в случая Р. Р. К. или на посочено от него с изрична декларация лице, на което е предоставил управлението на МПС. Нормата установява оборимата презумпция, че автомобилът се управлява от неговия собственик/законен представител, като предвижда възможност да бъде ангажирана отговорността на трето лице, на което е било предоставено управлението на превозното средство. Редакцията на текста, тълкувана сравнително с нормата на чл. 189, ал. 5 ЗДвП налага извод, че тежестта за доказването на друг нарушител е възложена на законния представител на юридическото лице на МПС, в нарочно предвиденото производство по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП. Отговорността на законния представител на юридическото лице може да бъде изключена при условие, че посочването на третото лице, управлявало превозното средство, бъде извършено в преклузивния срок по, ал. 5 на чл. 189 ЗДвП.

Както тълкуването на нормите на чл. 188 и чл. 189 ЗДвП, така и съдържанието на оспорения електронен фиш според настоящия състав недвусмислено установяват волята на законодателя и наказващия орган да бъде ангажирана личната отговорност на представляващия юридическото лице, собственик на превозното средство, с което е извършено нарушението, доколкото не бъде установено по предвидения в, ал. 5 на чл. 189 ЗДвП ред, че деянието е осъществено от трето лице. Доколко одобреният образец на електронен фиш е максимално прецизен по отношение на описанието на реквизитите, предвидени в закона, е въпрос, който не стои пред настоящия съд. Същественото е наличието на всички изисквани от приложимите норми обективни елементи и данни, индивидуализиращи нарушението и санкционираното лице.

В случая наказващият орган се е съобразил с нормата на чл. 188, ал. 2 ЗДвП, изпълнил е задължението си да установи от кого е извършено нарушението и е издал законосъобразен акт, като е ангажирал отговорността на законния представител на юридическото лице, тъй като в предвидения срок не е подадена декларация, установяваща трето лице - автор на деянието.

По делото както правилно и въззивният съд е отбелязъл не са ангажирани доказателства Р. Р. К., в качеството му на законен представител на дружеството „Р и А

Кръстеви“ ЕООД да е посочил друго лице, на което да е бил предоставил управлението на процесния автомобил на посочената в електронния фиш дата - 20.05.2022 г.. При това положение законосъобразно е било прието, че той в качеството му на представляващ дружеството следва да отговоря за извършеното нарушение по чл. 21, ал.1 от ЗДвП.

Противно на твърдяното в касационната жалба нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, като приложените снимки съгласно чл.189, ал.15 ЗДвП са годни веществени доказателства, без да са налице пороци.

Необосновани са твърденията на касатора за неправилност на изводите на съда в обжалваното решение. Софийският районен съд е изложил правилни, законосъобразни и подробни мотиви, които настоящата инстанция споделя и не намира за необходимо да преповтаря. Последният е постановил обжалваното решение след анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, като е формирал изводи, които настоящият състав споделя.

Следователно с оглед на гореизложеното, касационната инстанция намира, че не са налице посочените в жалбата касационни основания, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

По разноските по производството:

При този изход на делото, направеното от ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно, поради което и на основание чл.63д, ал.3 от ЗАНН, следва да му се присъди в размер на 80, 00 лева, определено на основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от решение от 29.11.2023 г. постановено по НАХД № 8260 по описа за 2022 година на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 103 състав,.

ОСЪЖДА Р. Р. К., ЕГН [ЕГН] да заплати на СДВР сумата от 80.00 лева - юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: